

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Secunda est miraculose op[er]at[i]o[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

hic solus est q̄ familiariter recubuit super peccatum dñi in cena: et quia uite a vno dñi. Dñe q̄s est q̄ tradet eū ut patet Ioh. xiiij. Petrus damia. vbi s̄. O incōḡabilē vizu: pfert verbum in mediū z̄ totū tacer senatū apostoloꝝ. tacer lingua q̄ clavis facta ē celoꝝ. silet Andreas q̄ ipsi fratri ad fontē vite p̄iuus fuit. Nō p̄iunis oꝝ apire philipp⁹ q̄ dū patres sibi poset ostendere. p̄funda mysteria iudicium dñe dinitatis audiunt. Iohannes iū se cōdū scipulorū psona suscep̄ta consultor accedit. Hec ille. Hic itaq̄ ille est q̄ solus recumbens sup̄ peccatum dñiū a dño tacite edoc̄t̄ ē q̄s ei esset traditum. Sicq̄ recubēti reuelata sunt secreta celestia: de q̄b postea dīcebat. j. Ioh. j. Qđ fuit ab initio: qđ audiūt̄: z qđ vidim⁹ z man⁹ nre p̄rectauerit de ihydro vite z vita manifestata est z vidimus z testamur et annūciam⁹ vob̄ vitam eternā q̄ erat apud patrem z apparet nob̄ z c̄. O singulare sumi dñi familiaritatem. O admirandā erga Iohannē salvatoris dñiū gemitate. Dulcit em iū in sumo suo detinet z cor⁹ sue sapie lumine int̄im⁹ illustrat. Hoc est iūgit secundum priuilegium z c̄.

Lertiu dī priuilegiū maternalis cōmenzat̄ p̄giminar̄: qm̄ vīz chīs in cruce mortis/matrē audiēt̄ flentē z ciuantem/ea dilectio suo Iohanni cōmēdauit. Videbat dñs matrē lūa paupculā: desolatā: merore pfecta. Llamabat em ut existimare possimus voce grula ad dñm di. O fili dulcissime. O fili amarissime: video te in cruce deficiente cōerno te dolorose morietez: ad quē p̄fugias: q̄s mihi solatium dabit. O fili mi domū ne habeo: pecunias nō possideo: diutias no teneo. Tu mihi thefaur̄eras: et ecce in cruce morer̄. O sapientissime fili responde mihi: loqure afflīcte mī tue. Audi nunc ioānes qđ de te loquīt̄ dñs. Tunc em dixit marīt̄ sue de ioāne. Miserere ecce filius tuus. Et tu ioānes: ecce mater tua. Libe ea cōmēdo: tu illā adiuua: z ei in suis tribulatiōib⁹ loco meo affilte. O q̄b̄ novabile priuilegiū: maximū vīcīs atq̄ dīgīssimū. Nō habebat pfecto in mūdo dñs q̄s charta matrē sua. Et hāc benignissime Iohani cōmēdauit: cāq̄ matrē ipsius: z p̄m̄er̄ filiū statut̄ appellari. Hic est itaq̄ p̄geperat vīcīs mortuoz suscitatiōe. Lū em post mortem

dñm naturale filiū suū in leticia z gaudio. sed hunc ab impatore summo in cruce suspenso in angustia cordis z dolore maximo. suum esse filium legalē audiunt. Hunc singularē sacre sue virginitatis custodeant accepit. Et ut dī Hieron. Pudicitia: virginitas nulli discipulorū recti q̄s virgini coīmedata est: ut esset ad innicez grata societas z floridus aspectus. Hec ille.

Secūda est exaltatio mira

cūlo se opatiōis. ps. Scitote q̄r dñs sanctū suum mirificauit. Et hoc p̄cipue factū est tripliciter. Primo in piculo z mortis euasiōe. Z dominicano nāc crudelissimo tyrāno ad yrbe vocatus z inferuētis olei dolism missus inde ille fuit exiūt. Et inde ab ipso dominicano fuit in exiliū relegatus. Hic dominicano fīm heronū: euro pīum: Orosiū: z iudā libro de rēporib⁹. fuit Eusebius spasiāni filius et frater iūnior Titi. q̄ (mos tuo Tito) in imperiū sublimatus est. et in principio q̄dem ostendit se moderatū valde: simulans etiam se diligere studia poētarū z reficiens bibliothecas. z ita videbatur horrere cedes: ut ne boues qđdem imolari mādauerit. In fine tamē seuer⁹ imo crudelis z seuis apparuit. Nam senatorēs nobilissimos z multos cōsulares suos occidit. Et fīm Eusebiū libro. iiiij. ecclesiastīce historie: psecutus est z christianos z iūdeos. et bīm Orosiū se deum p̄misit ap̄pellari. Et in cunctis lītarū snarū primorū dīs dicebāt: D̄ns et domin⁹ vester dominicus. Hic ppter odium tandem a cūbicularijs suis occisus est anno etatis sue plv. Hec incidenter de dominicano dīcta sunt. Sed ad Iohannē redeamus q̄ne dum semel mortis evasit piculum: sed dāt̄ sibi veneno ex quo eriam iam corā ipso alij duo mortui fuerant: facto signo crucis post eius sumptionem prossus incoluntis permāst̄. Secūdo fecit mirabilia in naturā transformatione. Fragmenta enīz gemmarū in integratē plenarie reparavit. Virgas etiam a silīna velatas in aurū purissimū z minutos lapides in margine Iohani cōmēdauit: cāq̄ matrē ipsius: z lītore sumpros/ in gēmas verissimas atq̄ p̄ciosissimas conuertit. Tertiio in mortuoz suscitatiōe. Lū em post mortem

Ber. de sc̄to Joāne euang.

Domiciiani ephesum remeasset diuersanā sibi devotā quā defunctā inuenient suscepit. Item iuuenē quendam q̄ mortuus efficeretur ad vitam redire imperauit: q̄ suscitatus cepit parare qd̄ viderat circa statu duorum iuuenē q̄ iōannē secuti fuerant: s̄ ab eo recesserunt. Irē tactū tunice sue: duo illi q̄ veneno mortui fuerant ad vitā sūr reparati. **H**ec & alia miracula vide i legēdis quē nō cōmēdat martyrium: vel ob aliā causā nob̄ ignorā. Ad p̄bū archī vi. Sic eū volo ma. t̄c. Dicēdū finis Aug. q̄ chis sic r̄ndit adhuc petri perentis cum habere sociū in platiōe & martyrio. q. d. Holo enī mori p̄ martyriū nec h̄c platiōis officiū regimie vniuersit̄ ecclēsīs volo eū manere in q̄tē z̄platiōis. donec veniamō ad ius dicū in finē mūdi: q̄ntū ad vocādū sp̄ ad celestē gl̄as de statu hui⁹ mūdi. **S**ed

Tertia est exaltatio gloriose seclusoris. i. Re. v. dicit dominus. Quicunq; ho-
noris facie mittit me glificare eum. Fuit autem mi-
rabilis multe singulari; qz et gliosa seclusio
sue et sumatio vite sue. Et perscrutans p[ro]p[ter] tria
Propter mirabile transmigrationem. Nam
enim est enim anno non agnitione: apparet ei
domini: di. Venerabilis enim ipsa est ut cuius
tribus suis gaudias: ipsa est ut labo[rum] tuorum
gliosum fructu precipitas. Cum autem post eum ire
velleret omnes: dixit ei dominus. Nunc non venies
sed sequenti dominica. Sequenti itaque dominica cum
a primo pullo[rum] cantu prole in ecclesia vocata
per magnam diei parte predicassem: deinde in fo-
rea quia iuxta altare fieri iussicerat quadraginta
descenderat. Sic iesu gratias ago tibi quoniam a
te dulcissimam in uitam ad te venio. Scis enim quoniam
ex toto corde desiderabam te. Tunc itaque cum
enim tanta lux emicuit et nullus ibi respicere
poterat. Recedete vero lumine fouea manu
plena iuuenia est. Et propterea dixerunt aliqui quod
non est mortuus sed dormit in sepulchro. Hoc acci-
dentes signum: quod in illo sepulcro videbat scatu-
rire manus et surgere per modum ebullitionis.
Dicunt ei huius enim est anhelitus fieri: h[ab]et firmat-
us est saluatoris. dicitur. Sic enim volo manere do-
nec resurgam. Et exemplo moysi quem etiam dicitur
sub terra dormire. Alij autem dicunt quod cum enoch
et heliae in paradisu[m] transiit. Et quoniam h[ab]et
aplicum hebreos xij. statutum est uolvi semel mori.
Hoc dicit enim circa fine mundi per ch[ristum] passus
vix exponunt dictum saluatoris. Sic euangelio
manere donec venias. sed ad iudicium. Hec
autem via reprobat Augustinus in omelie hebreorum. qz quod
de saluatorie de iohanne dicitur: tamquam p[re]ulgium
seu beneficium speciale sibi concessum. Non esset
autem p[re]ulgium immo magis iohannis detinendum
si radiu[m] a diuinu[m] fruitu[m] retardaretur.
ap[osto]lus i[ustus] existeret in gloria dei manu[rum] atque i[ustus]
sepulcro scaturienti dicit Augustinus. qz habet acci-
dents propter hoc specialiter commendetur
De sanctis Innocentib[us] Senno

De sanctis Innocentib^v Sermo